

Hej Jan-Olof

Vi vet att du inte får berätta vad det är du gör i Stockholm, men vi är säkra på att du gör något bra för vårt land. Det är annat än vad man kan säga om Fredrikssons pojke. Han går fortfarande hemma och drar. Han hade visst tjugit ihop något när han montrade. Annars blir det allt förmare här hemma sedan järkerna gick över gränsen. Igår för Johanssons ner till Sma stäktingar nere i Halmstad, och Perners för redan förra veckan. Lill-LA har slagit igen och Landburs i Vännäs gick ju i konkurs strax efter det att du gick, så nu måste vi åka ändå till Umeå när vi skall handla. Det är lite tråkigt när man inte har någon att småprata med här i bygden, men vi har ju alltid varann. Vi har diskuterat väldigt mycket om vi också skall överge nästet här, men vi har beslutat oss för att stanna. Vi har ju nogstans att åka, och hela vårt liv finns ju i det här huset. Vi tycker att vi är för gamla för att flytta, med mammans reumatism och allt. Dessutom har det varit väldigt mycket plundring i Fredrika och vi vill inte lämna huset åt samma öde. Vi har försökt att övertala Åke att fara, men han säger att han vill stanna om vi stannar. Han är ennis som en äsna, men han bräs väl på oss så vi får ställa oss själva. Han tycker visst att någon behöver ta hand om oss.

11 Oppas att om det blir för smut snart
så vi kan ses igen. Annars skall du veta
att du alltid kommer att vara vår
lille pojke, och att vi är väldigt stolta
över dig och älskar dig vad som är
händer.

Hälsningar
Mamma och Pappa

Hej Svante!

Kom precis hem från en trevlig shopping-
runda med Ulrika. Jag har köpt ett underbart
tyg som jag tänkte kunde passa som duk till
köksbordet. Marimekko i brunt och orange, som
inte var alls dyrt. Köpte en ny tekopp där
också, så du behöver inte bekymra dig om den
som du hade sönder. Det är så trist här i
Stockholm när alla pratar om kriget och
släktingar och vänner och allt dom oroar
sig för. Ikväll ska jag på bio med Maja och
kanske hem till henne och äta sill som hon
fått av sin farfar.

Ring gärna så fort du kommer åt en telefon.
Det vore skönt att ha ditt nummer om jag
skulle behöva nå dig.

Hoppas ni har det bra i Norrland annars och
att du kommer hem snart.

/ Susanne

11 juni, Halmstad

Hej kärlek.

Ännu en överklig känsla. Att skriva brev till en människa som brukade vara här, centimeternära. Nu vet jag inte ens var du är eller vad du gör. Jag brukade veta allt om dig, jag tror det, jag nästan vet. Och nu, jag vet inte längre vad du äter till frukost. Det är så mycket som fattas här. Så mycket är överkligt. Hela jag är suddig i kanterna, och jag vill inte ens tala om sänt här för dig för jag vet att du oroar dig och det vill jag inte, jag vill aldrig oroa dig.

Din mamma var här en stund i måndags. Jag vet inte, det känns som om det är så svårt att prata med henne nu, kallprata så som vi brukar. Det finns för mycket farliga ämnen att halka in på. Men hon verkar okej, trots allt. Hon är snäll. Jag vet att hon kommer hit för att hon bryr sig om mig, om oss. Jag kan bara inte uppskatta det just nu. Jag önskar jag kunde dra ner persiennerna, låsa dörren och låtsas att jag inte fanns tills allt det här är över. Att få vara i fred. Jag orkar inte umgås.

Det är underligt. Varje gång jag tittar mig omkring här så ser allt ut precis som vanligt. Ingenting är förändrat sedan du åkte. Där står lampan i hörnet. Där ligger boken som jag läst i sedan vintern. Mina glasögon. Fotoalbumen som samlar damm i hyllan. Dina joggingskor, din tandborste, och när jag lånar ditt raklådor för att raka benen så känns det nästan som om du precis varit här. Och ändå är ingenting som det var. Jag vet inte hur jag någonsin ska kunna beskriva för dig hur det är. Som på film. Överkligt.

Jag saknar dig, Tobias. Och jag är så arg för att hela världen kommit i vägen för oss. Du borde varit här, så jag kunde kurrat ihop mig hos dig och somnat. Jag är så trött. Trött för att jag aldrig sover och trött för att jag inte vet.

Jag hoppas du lever och andas.

/Elin

Stockholm den 12 juni

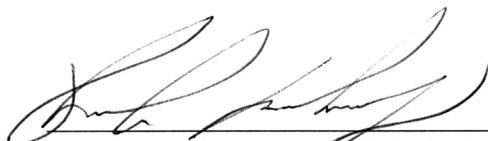
Till berörda parter

Er syster Stina Eleonora Eldh är död. Hon dödförklarades den 8 juni klockan 03.43 på Halmstad sjukhus av leg. dr. Emma Hansson. Dödsorsaken är ännu okänd.

Begravning sker den 20 juni klockan 14 på Halmstad kyrkogård. Begravningsförrättare är Jan-Åke Sköld.

Vi beklagar sorgen.

Högaktningsfullt

Försvarsmakten genom Henric Söderberg

Norra Sverige

